

2.0 verzió

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet [PPWR] összefoglalása

Tartalomjegyzék

Bevezetés a PPWR-be	3
Mi az PPWR?	3
Hol tartunk?	3
Mi következik ezután?	3
A PPWR legfontosabb elemei a Royal LC Packaging számára	4
Kiterjesztett gyártói felelősség (EPR)	4
A csomagolásban lévő anyagokra vonatkozó követelmények	4
Újrahasznosítható csomagolás	5
A műanyag csomagolás minimális újrahasznosított tartalma	5
Bioalapú műanyag	6
Komposztálható csomagolás	6
Újrafelhasználás	6
Címkézés	7
Egyes csomagolástípusok használatának korlátozása	7

Bevezetés a PPWR-be

Mi az a PPWR?

A **PPWR** az Európai Unió (EU) rendelete a csomagolási környezetszennyezés csökkentésére és a csomagolás körforgásos gazdaságának megteremtésére. Amint hatályba lép, az EU összes országában érvényes lesz minden csomagolóanyagra, beleértve az importált csomagolást is. Célkitűzéseket határoz meg a csomagolási hulladék általános csökkentésére, előírja a csomagolási fenntarthatóságra vonatkozó konkrét követelményeket (újrahasznosíthatóság, újrahasznosított tartalom, újrafelhasználás, a csomagolás minimalizálása stb.), és biztosítja, hogy a kiterjesztett gyártói felelősségvállalási [EPR] rendszereket az Európai Unió valamennyi tagállamában bevezetik.

Hol tartunk?

A PPWR-t az Európai Parlament elfogadta! A PPWR-t 2024. április 24-én nagy többséggel fogadták el: 476 igen szavazattal, 129 nem ellenében. Ez azt jelzi, hogy a viharos tárgyalások után sok parlamenti képviselő úgy véli, hogy itt volt az ideje a kompromisszumos szöveg továbbvitelének. A kompromisszumos szöveg az [Európai Parlament](#), az [Európai Tanács](#) és az [Európai Bizottság](#) közötti kiterjedt háromoldalú tárgyalások eredménye. Az [eredeti javaslatot](#) 2022. november 30-án tette az Európai Bizottság.

Mi következik ezután?

A PPWR jogász-nyelvészeti felülvizsgálaton és az összes uniós nyelvre történő fordításon esett át. A végleges csomagot 2024 decemberében hagyta jóvá az Európai Tanács és az Európai Parlament. **Ezzel az ütemtervvel a PPWR 2026 közepén válik uniós szintű jogszabállyá.**

A PPWR számos új célt és követelményt határoz meg a csomagolásra vonatkozóan. E követelmények számos finomabb részletét az Európai Bizottságnak még tisztáznia kell. A PPWR különböző követelményeket és határidőket határoz meg, amelyek szerint az Európai Bizottságnak ki kell adnia ezeket a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat.

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ezt az összefoglalót a Royal LC Packaging oktatási céllal és a PPWR-rel kapcsolatos általános tájékoztatás céljából bocsátja rendelkezésre.

Nem jogi értelmezés.

A PPWR legfontosabb elemei a Royal LC Packaging számára

Kiterjesztett gyártói felelősség (EPR)

A jogszabály megerősíti a kiterjesztett gyártói felelősség (EPR) elvét, amely arra kötelezi a gyártókat, hogy fizessenek a csomagolási hulladék kezeléséért, ártalmatlanításáért és újrahasznosításáért. Ez a felelősség kiterjed a csomagolóanyagok gyűjtésének, válogatásának, kezelésének és újrahasznosításának pénzügyi és szervezési szempontjaira a teljes életciklusuk során. Az EPR-rendszerek célja a hulladékcsökkentés előmozdítása a keletkezés helyén, arra ösztönözve a gyártókat, hogy olyan csomagolást tervezzenek, amely könnyebben újrahasznosítható.

Az EPR-kötelezettségek jelenleg eltérőek az Európai Unióban. Ez jelentős különbségeket eredményezett a megközelítés és a hatály tekintetében. A PPWR legalább részben harmonizálni kívánja ezt azáltal, hogy a vállalatok és a gyártói felelősségvállalással foglalkozó szervezetek számára közös kötelezettségeket állapít meg, többek között:

- nyilvános jelentéstétel és az összes részt vevő vállalat adatbázisának létrehozása
- közös csomagolási kategóriák
- és közös kritériumok az ökológiai modulációra vonatkozóan (díjemelések/csökkentések az újrahasznosíthatóság és az újrahasznosított tartalom tekintetében).

A PPWR megerősíti a [2008/98/EK](#) irányelvet is, amely kimondja, hogy az EPR-rendszereknek legalább a hulladékgyűjtés, az infrastruktúra, az üzemeltetés, a közgyűjtési rendszerekben történő hulladékszállítás és a -kezelés költségeit, valamint a szemét eltakarításának költségeit fedezniük kell. Várható, hogy a csomagolást használók által fizetendő EPR-díjak a legtöbb országban jelentősen emelkedni fognak. Ez ösztönözni fogja a csomagolás mennyiségi csökkentését és újrafelhasználását. Mivel a PPWR kedvezményeket fog bevezetni az újrahasznosítható és az újrahasznosított tartalmú csomagolások esetében, ezt is ösztönözni fogják.

A csomagolásban lévő anyagokra vonatkozó követelmények (5. cikk)

A PPWR új korlátozásokat ír elő a veszélyes anyagok csomagolásban való jelenlétére vonatkozóan, az egészségügyi kockázatok és a környezeti hatások minimalizálása érdekében. Azonnali hatállyal új határértéket állapít meg a nehézfémek csomagolásban való jelenlétére vonatkozóan. 2028-tól (18 hónappal a rendelet hatálybalépését követően) a rendelet konkrét koncentrációs határértékeket állapít meg a nem polimer PFAS-ok (perfluor- és polifluor-tartalmú alkil anyagok) jelenlétére vonatkozóan. Az Európai Bizottság 2026 végéig további korlátozásokat javasol.

Újrahasznosítható csomagolás (6. cikk)

A PPWR előírja, hogy 2030-ig minden forgalomba hozott csomagolásnak újrahasznosíthatónak kell lennie. Ez a kezdeményezés része annak a nagyobb erőfeszítésnek, amelynek célja, hogy a piacra kerülő csomagolások ne hulladékként, hanem egy folyamatosan újrahasznosított anyagkörforgás részeként kerüljenek forgalomba. Az újrafeldolgozhatóság meghatározásához az Európai Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia, amelyekben az egyes csomagolástípusokra (pl. hajlékony PP, merev PP, PET palackok, stb.) vonatkozó "Design-for-Recycling" kritériumokat állapít meg. A kritériumoknak a csomagolásokat A-C újrafeldolgozási teljesítményfokokozatokba kell sorolniuk, figyelembe véve a csomagolások megfelelő szortírozhatóságát és a rendelkezésre álló újrafeldolgozási technológiákat. Azok a csomagolások, amelyek nem felelnek meg a legalább C osztály elérésére vonatkozó követelményeknek, a továbbiakban nem kerülhetnek a piacra. Azt is pontosan meg kell határozni, hogy a gyártóknak hogyan kell elvégezniük az újrahasznosíthatósági teljesítményértékelést. 2038-tól csak az A-B teljesítményfokozatú csomagolások minősülnek újrahasznosíthatónak, a C fokozatú csomagolások pedig tiltásra kerülnek.

2035-re minden csomagolás kapcsán bizonyítani kell, hogy méretarányosan újrahasznosítható. Az Európai Bizottságnak 2030-ig meg kell határoznia az ennek értékelésére szolgáló módszertant az egyes csomagolási típusok tényleges mennyisége és az újrahasznosított csomagolások aránya alapján. Létre kell hozni egy felügyeleti láncot, amely biztosítja, hogy a csomagolóanyag-gyártók képesek legyenek a szükséges adatokat beszerezni a downstream szereplőktől.

E követelményeknek való megfelelés a csomagolóanyag-gyártó felelőssége, akinek a VII. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő műszaki dokumentációt kell benyújtania. A nemzeti EPR-rendszereknek a csomagolóanyag-felhasználók által fizetett EPR-díjakat az újrahasznosíthatósági fokozat figyelembevételével kell kiigazítaniuk.

Ezek a követelmények nem vonatkoznak az orvostechikai termékek és eszközök, az állatgyógyászati termékek, az anyatej-helyettesítő tápszerek és élelmiszerek, valamint a veszélyes áruk csomagolásaira. Nem vonatkoznak továbbá a kisebb csomagolóanyagokra, beleértve a fát, parafát, textíliát, gumit, kerámiát, porcelánt vagy viaszt. Ezekre az anyagokra azonban továbbra is differenciált EPR-díjakat kell fizetni.

A műanyag csomagolás minimális újrahasznosított tartalma (7. cikk)

2030-ra a csomagolások műanyag részeinek minimális százalékban kell tartalmazniuk a fogyasztás utáni újrahasznosított tartalmat (PCR). Az újrahasznosított tartalmat csomagolási típusonként, gyártóüzemenként és éves szinten átlagolva kell kiszámítani. Az újrahasznosított anyagoknak az Európai Unión belül összegyűjtött és újrahasznosított, a fogyasztás utáni műanyag hulladékból kell származniuk, vagy olyan nem uniós országokból, amelyek a hulladékgyűjtésre és a környezetvédelmi teljesítményre vonatkozóan ugyanazokat a szabványokat tartják be, mint Európában.

	2030	2040
PET-et fő összetevőként tartalmazó, érintkezésre érzékeny csomagolóanyagok (kivéve az egyszer használatos italos palackokat)	30%	50%
PET-től eltérő műanyagból készült, érintkezésre érzékeny csomagolóanyagok (kivéve az egyszer használatos műanyag italos palackokat)	10%	25%
Egyszer használatos italos palackok (PET és egyéb anyagok)	30%	65%
Minden egyéb, a fenti kategóriákba nem tartozó műanyag csomagolás	35%	65%

Ezek a célok nem vonatkoznak az orvostechikai termékekre és eszközökre, az állatgyógyászati termékekre, az anyatej-helyettesítő tápszerekre és élelmiszerekre, valamint a veszélyes árukra. Nem vonatkoznak az élelmiszerekkel érintkező csomagolásokra sem, ha az újrahasznosított tartalom veszélyt jelent az emberi egészségre, vagy ha a csomagolás műanyag összetevője a teljes tömeg kevesebb mint 5%-át teszi ki.

Az Európai Bizottságnak 2026 végéig ki kell dolgoznia a PCR-tartalom kiszámításának és ellenőrzésének módszertanát, hogy e célértékeket érvényre juttassa, amely magában foglalhatja a harmadik fél általi ellenőrzést is.

Bioalapú műanyag (8. cikk)

A PPWR előírja az Európai Bizottság számára, hogy tegyen közzé jelentést a bioalapú műanyag csomagoláshoz való felhasználásának lehetőségéről, határozzon meg fenntarthatósági kritériumokat a bioalapú alapanyagokra vonatkozóan (pl. az erdőirtás és a földhasználati verseny elkerülése), és határozzon meg célokat a bioalapú alapanyagok felhasználására. Ez magában foglalhatná annak engedélyezését, hogy a vállalatok újrahasznosított anyag helyett bioalapú alapanyagot használjanak az élelmiszerekkel érintkező csomagolásokhoz.

Komposztálható csomagolás (9. cikk)

A PPWR korlátozott teret enged a komposztálható műanyagoknak, előírva a komposztálható csomagolás használatát néhány termék esetében (pl. tea- és kávézaccok). A többi csomagolás lehet komposztálható, de lehetővé kell tenni az újrahasznosítást anélkül, hogy az más hulladékáramokra hatással lenne, vagyis lehetővé kell tenni, hogy a meglévő biohulladék-áramokban ipari komposztálási körülmények között feldolgozzák. Az Európai Bizottság felkérést kap az EN13432 szabvány aktualizálására, hogy egyértelműen meghatározza az otthoni komposztálhatóság kritériumait.

Újrafelhasználás (11. cikk, 26. cikk, 27. cikk és 29. cikk)

2030-tól a termékek szállítására használt szállítási vagy értékesítési csomagolást használó vállalatoknak meg kell felelniük az újrahasználatra vonatkozó minimumkövetelményeknek.

Ez vonatkozik a raklapokra, dobozokra, tálcákra, műanyag ládákra, IBC-kre, vödrökre, hordókra és kannákra minden anyagból és méretben, beleértve a rugalmas formátumokat, mint például a FIBC-ket.

- 2030-ra az ilyen csomagolások legalább 40%-a újrafelhasználható csomagolás legyen egy újrafelhasználási rendszerben. Ez 2040-re 70%-ra emelkedik.
- 2030-ra az ugyanazon vállalat (vagy bármely más kapcsolt/partner vállalat) telephelyei között használt ilyen csomagolások 100%-ának újrafelhasználható csomagolásnak kell lennie egy újrafelhasználási rendszerben.
- 2030-ra az ilyen csomagolások 100%-ának, amelyeket egy másik, ugyanazon EU-tagállamban lévő vállalathoz történő szállításhoz használnak, újrafelhasználható csomagolásnak kell lennie egy újrafelhasználási rendszerben.

Ezek a követelmények nem vonatkoznak a veszélyes árukra vagy az élelmiszerekkel, élelmiszer-összetevőkkel és állati takarmányokkal közvetlenül érintkező rugalmas csomagolásokra. A kartondobozok szintén nem tartoznak az újrafelhasználási követelmények hatálya alá, csakúgy, mint a mikrovállalkozások. Az egyes országok elhalaszthatják az újrafelhasználásra vonatkozó célkitűzések végrehajtását, ha az ország túlteljesíti az összes uniós tagállamra vonatkozó újrafeldolgozási és hulladékcsökkentési célokat.

Címkézés (12. cikk)

A fogyasztói csomagolásokat egyértelműen fel kell címkézni az anyagösszetétel, az újrafelhasználható és bioalapú tartalom, a válogatásra vonatkozó követelmények, valamint adott esetben az újrafelhasználatra vagy a betétdíj- és visszavételi rendszerre vonatkozó információk feltüntetésével. Az Európai Bizottságnak további végrehajtási jogi aktusokat kell kidolgoznia az összetett csomagolásokra és a több összetevőből álló csomagolásokra vonatkozó módszertan kialakítása érdekében. 2030-ig a címkén fel kell tüntetni az aggodalomra okot adó anyagok jelenlétét is.

A címkézési követelmény nem vonatkozik a szállítási csomagolásokra. Mivel azonban az anyagösszetétel továbbra is kritikus input lesz a csomagolótermékek újrafelhasználhatósági osztályának értékeléséhez, a termékinformációkban is meg kell majd adni.

Egyes csomagolástípusok használatának korlátozása (25. cikk)

2030-tól számos csomagolási formátumot kitiltanak az európai piacról, többek között a <1,5 kg-os előrecsomagolt, feldolgozatlan friss gyümölcsök és zöldségek egyszer használatos műanyag csomagolását, a HORECA szektorban az egyszer használatos műanyag csomagolást és a nagyon könnyű műanyag hordtáskákat. A <1,5 kg-os feldolgozatlan gyümölcsök és zöldségek számára szánt műanyag tálcák, tégelyek és hálós zacskók tehát a továbbiakban nem lesznek megengedettek.